

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน พ่อผู้เป็นมหาสมุทรแห่งความรัก ได้ให้มรดกแห่งความรักแก่ลูกในยุคนั้นพบกัน ดังนั้นจึงให้ความรักแก่ทุกคนและห้ามมีความโกรธเลย
- คำถาม:** พ่อได้แสดงหนทางใดให้แก่อลูกเพื่อที่จะรักษาทะเบียนประวัติของลูกไว้ให้ดี?
- คำตอบ:** พ่อแสดงหนทางแห่งความรักให้แก่อลูก ท่านให้ศรีมัทแก่อลูก: ลูกๆ มีปฏิสัมพันธ์กับทุกคนด้วยความรัก ห้ามเป็นเหตุของความทุกข์แก่ใคร ห้ามสร้างการกระทำที่ผิดใดๆ ด้วยประสาทสัมผัสทางกายของลูก จงตรวจสอบตนเองเสมอว่า: ฉันมีลักษณะนิสัยที่ชั่วร้ายเช่นปีศาจหรือไม่? ฉันอารมณ์ขึ้นๆ ลงๆ ง่ายหรือไม่? ฉันหงุดหงิดไม่พอใจกับสิ่งใดหรือไม่..?
- เพลง:** เวลาผ่านไปแล้ว

โอม ซานติ ลูกๆ ทางจิตที่สุดแสนหวานได้ยินเพลงนี้ วันแล้ววันเล่า เรากำลังเข้าใกล้บ้านของเรามากขึ้นเรื่อยๆ นั่นคือจุดหมายปลายทางของเรา ขณะนี้ห้ามไม่ระมัดระวังเกี่ยวกับสิ่งที่ศรีมัทได้กล่าวไว้ เราได้รับคำแนะนำและแนวทางของพ่อที่จะให้สาสน์แก่ทุกคน ลูกๆ เข้าใจว่าลูกต้องให้สาสน์แก่ผู้คนนับแสน เมื่อถึงเวลา พวกเขาจะมาเอง เมื่อผู้คนมากมายมาแล้วพวกเขาจะให้สาสน์แก่คนอื่นๆ อีกมากมายยิ่งขึ้น ทุกคนจะได้รับสาสน์ของพ่อ สาสน์นี้ง่ายมาก เพียงแค่บอกพวกเขาว่า: พิจารณาว่าตนเองว่าเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ ห้ามสร้างการกระทำที่ไม่ดีใดๆ ด้วยอวัยวะประสาทสัมผัสทางกาย ในความคิด คำพูดหรือการกระทำของลูก ก่อนอื่น สิ่งนั้นเข้ามาสู่จิตใจของลูกแล้วก็เข้ามาสู่คำพูด ขณะนี้ลูกต้องใช้สติปัญญาที่จะเข้าใจสิ่งที่ถูกต้องจากสิ่งที่ไม่ถูกต้อง: นี่คือการกระทำที่เป็นบุญ ฉันต้องทำสิ่งนี้ หากมีความคิดใดๆ ของความโกรธเคืองในหัวใจของลูก ลูกแต่ละคนมีสติปัญญาที่รู้ว่า ถ้าลูกโกรธมันจะเป็นบาป ด้วยการจดจำระลึกถึงผู้เป็นพ่อ ลูกจะกลายเป็นดวงวิญญาณบุญ ไม่ควรที่ว่าลูกจะทำอะไรผิดแล้วก็พูดว่า สิ่งนั้นจะไม่เกิดขึ้นอีก ด้วยการเฝ้าแต่พูดเช่นนั้นอยู่เรื่อยๆ มันก็จะกลายเป็นนิสัย มนุษย์ทำมีการกระทำเช่นนั้นแต่พวกเขาก็ไม่คิดว่าสิ่งเหล่านั้นเป็นบาป พวกเขาไม่คิดว่าการชกต่อยในกิเลสเป็นบาป ขณะนี้พ่อได้บอกลูกว่านั่นคือบาปที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ลูกต้องมีชัยชนะเหนือสิ่งนั้นและให้สาสน์ของพ่อแก่ทุกคน สาสน์ที่ว่าพ่อพูดว่า: จดจำพ่อ เพราะความตายกำลังยืนอยู่เบื้องหน้าพวกท่าน เมื่อบางคนกำลังจะตาย เขาได้รับการบอกว่า: จดจำระลึกถึงพระเจ้า ผู้เป็นพ่อ! จดจำพระเจ้า ผู้เป็นพ่อ! พวกเขาคิดว่าเขาจะไปหาพระเจ้าผู้เป็นพ่อ แต่พวกเขาไม่เข้าใจว่าเกิดอะไรขึ้นด้วยการจดจำพระเจ้าผู้เป็นพ่อ หรือดวงวิญญาณนั้นไปที่ใด ดวงวิญญาณออกจากร่างหนึ่งและรับอีกร่างหนึ่ง ไม่มีใครสามารถไปหาพระเจ้าผู้เป็นพ่อได้ ดังนั้นลูกๆ ต้องมีการจดจำระลึกถึงที่ไม่ดับสูญของพ่อที่คงอยู่ตลอดไป เมื่อผู้คนกลับมาตาโม่ประจักษ์และไม่มีความสุข พวกเขาพูดกับกันและกันว่า: จดจำพระเจ้าผู้เป็นพ่อ ดวงวิญญาณทั้งหมดพูดสิ่งนี้กับกันและกัน เป็นดวงวิญญาณที่พูดสิ่งนี้ใช่ไหม? ไม่ใช่ดวงวิญญาณสูงสุดที่พูดสิ่งนี้ ดวงวิญญาณพูดกับดวงวิญญาณว่า: จดจำพ่อ! นี่เป็นระบบธรรมดาทั่วไป ในเวลาของความตาย พวกเขาจดจำระลึกถึงพระเจ้าเพราะมีความกลัวต่อพระเจ้า พวกเขาเชื่อว่าพระเจ้าให้ผลของการกระทำที่ดีและไม่ดี หากลูกได้ทำกรรมที่ไม่ดีพระเจ้าลงโทษอย่างมากผ่านดารามราช ผู้พิพากษาสูงสุด เหตุนี้เองจึงมีความกลัว มีความทุกข์ทรมานของกรรมแน่นอน ขณะนี้ ลูกๆ เข้าใจนัยสำคัญของการกระทำ การกระทำที่เป็นกลางและการกระทำที่เป็นบาป ลูกๆ รู้ว่าการกระทำเหล่านั้นเป็นการกระทำที่เป็นกลาง การกระทำที่ลูกทำขณะที่อยู่ในการจดจำระลึกถึงเป็นการกระทำที่ดี ผู้คนในอาณาจักรของราวันเพียงแต่ทำกรรมที่ไม่ดีเท่านั้น ในอาณาจักรของราม ไม่เคยมีการกระทำที่ไม่ดี ขณะนี้ลูกได้รับศรีมัทอย่างต่อเนื่อง เมื่อลูกได้รับเชิญไปที่ไหนสักแห่ง ก็ถามว่าลูกควรจะไปหรือไม่ ขอคำแนะนำเกี่ยวกับทุกสิ่งต่อไป ตัวอย่างเช่น ถ้าบางคนทำงานเป็นตำรวจ เขาได้รับการบอกว่า: ก่อนอื่น อธิบายด้วยความรัก หากพวกเขาไม่บอกความจริง ลูกก็สามารถใช้กำลังได้ ด้วยการอธิบายด้วยความรัก พวกเขาอาจจะยอมรับสารภาพ อย่างไรก็ตาม หากความรักนั้นเต็มไปด้วยพลังของโยคะ ใครก็ตามจะเข้าใจเมื่อลูกอธิบายด้วยพลังแห่งความรัก รวบรวมว่าพระเจ้ากำลังอธิบายอยู่ ลูกๆ ของพระเจ้าคือโยคีใช่ไหม? ลูกมีพลังของพระเจ้าด้วยเช่นกัน พระเจ้าคือมหาสมุทรแห่งความรัก ท่านมีพลังนี้ ท่านให้มรดกทั้งหมดแก่ทุกคน ลูกๆ รู้ว่ามีความรักอย่างมากในยุคนั้น ขณะนี้ลูกกำลังประกาศสิทธิในมรดกของความรักอย่างเต็มที่ ขณะที่ประกาศสิทธิในสิ่งนี้และทำความเพียรพยายามตามลำดับกันไป ลูกจะกลับมารัก พ่อพูดว่า: ห้ามเป็นเหตุของความทุกข์แก่ใคร ไม่เช่นนั้นแล้วลูกจะตายในความทุกข์ พ่อแสดงหนทางแห่งความรักให้แก่อลูก เมื่อมีบางสิ่งเข้ามาในจิตใจของลูก สิ่งนั้นก็จะปรากฏบนใบหน้าด้วยเช่นกัน หากสิ่งนั้นลูกทำผ่านอวัยวะประสาทสัมผัสทางกายของลูก ทะเบียนประวัติของลูกก็จะ

เสีย บุคลิกภาพและกิจกรรมของเหล่าเทพได้รับการยกย่อง ด้วยเหตุนี้เองบาบาพูดว่า: อธิบายให้แก่ผู้กราบไหว้บูชาเทพ พวกเขาร้องเพลงสรรเสริญว่า: ท่านเต็มไปด้วยทุกคุณธรรม 16 องค์สมบูรณ์พร้อม แล้วพวกเขาก็พูดถึงบุคลิกภาพและพฤติกรรมของตนเองด้วยเช่นกัน จึงบอกพวกเขาว่า: ท่านเคยเป็นเช่นนั้น อย่างไรก็ตาม ท่านไม่ได้เป็นเช่นนั้นขณะนี้ ถึงกระนั้นท่านจะกลับมาเป็นเช่นนั้นได้อีกอย่างแน่นอน หากท่านต้องการที่จะกลายเป็นเช่นเทพเหล่านั้น จงทำให้บุคลิกภาพของท่านเป็นเหมือนกับพวกเขาและท่านจะกลายเป็นเหมือนพวกเขา สำนวตรตรวจสอบตนเองว่า: ฉันได้กลับมาปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์หรือไม่? ฉันมีลักษณะนิสัยที่ชั่วร้ายเช่นปีศาจหรือไม่? ฉันหงุดหงิดหรืออารมณ์เสียในลักษณะใดหรือไม่? ลูกได้ทำความเพียรพยายามนี้มาแล้วนับครั้งไม่ถ้วน พ่อพูดว่า: ลูกต้องกลายเป็นเช่นนั้น ผู้ที่ทำให้ลูกกลายเป็นเช่นนั้นก็อยู่ที่นี้ด้วย ท่านพูดว่า: วงจรแล้ววงจรเล่า พ่อทำให้ลูกกลายเป็นเช่นนั้น ผู้ที่รับความรู้เมื่อวงจรที่แล้วจะมาและรับความรู้ได้อย่างแน่นอน ลูกได้รับแรงบันดาลใจให้ทำความเพียรพยายามและลูกก็เฝ้ากังวลด้วยเช่นกัน ละครถูกกำหนดไว้ในลักษณะนี้ บางคนพูดว่า: หากมัน ถูกกำหนดไว้ ในละคร ฉันจะทำสิ่งนั้นอย่างแน่นอน หากฉันมีบทบาทนั้นแล้วละครจะทำให้ฉันทำสิ่งนั้น เป็นที่เข้าใจจากสิ่งนี้ว่ามันไม่ได้อยู่ในโชคของพวกเรา ในตอนเริ่มต้น มีบางคนที่ยังหงุดหงิด มันไม่ได้อยู่ในโชคของเขา เขาพูดว่า: ถ้าสิ่งนั้นอยู่ในละครแล้วละครจะฉลาดใจให้ฉันทำความเพียรพยายาม! แล้วเขาก็จากไป ลูกได้พบเจอกับคนแบบนั้นมากมาย วัตถุประสงค์และเป้าหมายของลูกอยู่เบื้องหน้าลูก ลูกแต่ละคนมีเข็มกลัดติดหน้าอก (badge) เป็นของตัวเอง เช่นเดียวกับที่ลูกมองดูที่ชาร์ทของลูกเอง ในทำนองเดียวกันจงดูที่เข็มกลัดของลูก ดูที่พฤติกรรมและบุคลิกภาพของลูก ห้ามมีสายตาเยี่ยงอาชญากร ห้ามปล่อยให้สิ่งใดที่ชั่วร้ายออกมาจากปากของลูก ถ้าไม่มีใครพูดถึงสิ่งชั่วร้าย หูของลูกจะได้ยินสิ่งที่ชั่วร้ายได้อย่างไร? ในยุคทองทุกคนมีคุณธรรมที่สูงส่ง ไม่มีอะไรที่ชั่วร้ายที่นั่น พวกเขาเช่นกันจะประกาศสิทธิในผลรางวัลของเขาจากพ่อ บอกทุกคนว่า: จดจำพ่อและบาปของท่านจะได้รับการปลดปล่อย ไม่มีความสูญเสียใดในสิ่งนี้ แต่ละดวงวิญญาณนำเอาสันสการ์ของเขาไปด้วย บางคนที่เป็นชั้นยาสซี่จะไปสู่ศาสนาของชั้นยาสซี่ ต้นไม้ของพวกเขาเฝ้าแต่เติบโต ในเวลานี้ลูกกำลังเปลี่ยนแปลง จากมนุษย์ที่เปลี่ยนไปเป็นเทพ ไม่ใช่ทุกคนจะลงมาด้วยกัน พวกเขาจะลงมาตามลำดับกันไป ในละครนักแสดงจะไม่ขึ้นมาบนเวทีจนกว่าจะถึงตาของพวกเขา พวกเขาจะยังคงรออยู่หลังเวที เมื่อถึงเวลาของตน พวกเขาจะขึ้นไปบนเวทีเพื่อแสดงบทบาทของเขา ละครเหล่านั้นมีขีดจำกัด ในขณะที่ละครนี้ไร้ขีดจำกัด อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกคือนักแสดงและลูกต้องแสดงบทบาทของลูกในเวลาที่ถูกต้องเหมาะสม นี่คือการต้นไม้ที่ใหญ่โตไร้ขีดจำกัด ลูกมาและไปตามลำดับกันไป เริ่มแรกมีเพียงศาสนาเดียว ไม่ใช่ทุกศาสนาสามารถจะมาก่อน ผู้ที่เป็นของศาสนาเทพจะลงมาก่อนเพื่อแสดงบทบาทของเขา นั่นก็ตามลำดับกันไปเช่นกัน ลูกต้องเข้าใจความลับของต้นไม้ พ่อมาและอธิบายความรู้ของทั้งต้นกัลปะ แล้วต้นไม้นั้นก็เปรียบเทียบกับต้นไม้ที่ปราศจากตัวตน เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่พูดว่า: พ่อคือเมล็ดของต้นไม้โลกมนุษย์ ต้นไม้ไม่ได้หลอมรวมอยู่ในเมล็ด แต่ความรู้เกี่ยวกับต้นไม้หลอมรวมอยู่ในเมล็ด ทุกคนมีบทบาทของตนเองที่จะเล่น นี่คือการต้นไม้ที่มีชีวิต ใบไม้ของต้นไม้นี้จะปรากฏออกมาตามลำดับกันไปด้วยเช่นกัน ไม่มีใครเข้าใจต้นไม้นี้ เมล็ดของต้นไม้นี้อยู่ข้างบน เหตุนี้เองจึงเรียกว่าต้นไม้กลับหัว พ่อ ผู้สร้าง อยู่เบื้องบน ลูกรู้ว่าเราต้องกลับบ้านไปยังสถานที่ซึ่งดวงวิญญาณอาศัยอยู่ ขณะนี้พวกเราต้องกลับมาบริสุทธิ์และกลับบ้าน เป็นไปด้วยพลังโยคะของลูกที่ทั้งโลกกลับมาบริสุทธิ์ จำเป็นต้องมีโลกที่บริสุทธิ์สำหรับลูก เมื่อลูกกลับมาบริสุทธิ์ โลกจะต้องถูกทำให้บริสุทธิ์ ทุกคนกลับมาบริสุทธิ์ ขณะนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าจิตใจและสติปัญญาอยู่ในดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณเป็นสิ่งมีชีวิต เป็นดวงวิญญาณที่ซึมซับความรู้ ดังนั้น ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน สติปัญญาของลูกควรเข้าใจถึงความสำคัญทั้งหมดว่า ลูกกลับมาใช้ชาติเกิดได้อย่างไร เมื่อวงจรของ 84 ชาติเกิดของลูกสิ้นสุดลง วงจรของคนอื่นๆ ก็เช่นกัน ทุกคนกลับมาบริสุทธิ์ ละครนี้คงอยู่ตลอดไปชั่วนี้รันดร์ ละครไม่หยุดแม้แต่วินาทีเดียว ไม่ว่าอะไรจะขึ้นในแต่ละวินาที จะเกิดซ้ำหลังจากหนึ่งวงจร ทุกดวงวิญญาณมีบทบาทที่ไม่ดับสูญบันทึกอยู่ภายในตัวเขา นักแสดงเหล่านั้นเล่นบทบาทของเขาเป็นเวลาสองถึงสี่ชั่วโมง อย่างไรก็ดีตาม ดวงวิญญาณได้รับบทบาทที่เป็นธรรมชาติ ดังนั้น ลูกๆ ควรจะมีความสุขมาก ค่ายกย่องของความสุขเหนือประสาทสัมผัสเป็นของยุคบรรจบพบกันนี้ พ่อมาและให้ความสุขตลอดเวลาแก่เราเป็นเวลา 21 ชาติเกิด นี่คือการที่น้ำจะมีความสุขใช้ไหม? ผู้ที่เข้าใจอย่างดีและอธิบายได้อย่างดีคงอยู่อย่างข้องเกี่ยวในงานรับใช้ เมื่อลูกๆ บางคนมีความโกรธ ความโกรธนั้นก็สร้างความโกรธให้แก่ผู้อื่นด้วยเช่นกัน การปรบมือต้องใช้ทั้งสองมือ! มันไม่ได้เป็นเช่นนั้นที่นั่น ที่นี้ลูกๆ ได้รับคำสอน ถ้ามีใครโกรธจงประพรมเขาด้วยดอกไม้ อธิบายแก่เขาด้วยความรักว่าความโกรธคือวิญญาณปีศาจร้าย มันทำให้เกิดความสูญเสียมากมาย ห้ามมีความโกรธ! ไม่ควรมีความโกรธใดๆ ในคนที่กำลังสอน ทุกคนเฝ้าแต่ทำความเพียรพยายามตามลำดับกันไป บางคนทำความเพียรพยายามอย่างจริงจังและคนอื่นก็หย่อนยานในความเพียรพยายามของเขา ผู้ที่หย่อนยานในความเพียรพยายามก็ยอมทำให้ตัวเองเสื่อมเสียชื่อเสียงอย่างแน่นอน ไม่ว่าผู้มีความโกรธจะไปที่ไหน เขาต้องถูกให้ออกไป ผู้ที่มีลักษณะนิสัยไม่ดีจะไม่สามารถอยู่ที่นี่ได้ เมื่อการสอบเสร็จสิ้นลง ก็จะเป็นที่รู้ว่าใครกลายเป็นอะไร ลูกจะได้สัมผัสของทุกสิ่ง แต่ละคนได้รับการยกย่องตามกิจกรรมของ

เขา ลูกๆ รู้ถึงแรกเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของละคร ลูกๆ ทั้งหมดคือผู้รู้สิ่งต่างๆ ภายใน (อันตรยา) ดวงวิญญาณภายในลูกรู้ว่าวงจรโลกหมุนไปอย่างไร ลูกมีความรู้ของกิจกรรมและบุคลิกภาพของมนุษย์ทั้งโลกและความรู้ของทุกศาสนาเช่นกัน สิ่งนี้รู้ได้ว่าเป็นอันตรยา ดวงวิญญาณรู้ทุกสิ่ง ไม่ใช่พระเจ้าอาศัยอยู่ในทุกแห่ง จะมีความจำเป็นอะไรสำหรับท่านที่จะรู้ทั้งหมดนั้น? แม้กระทั่งเวลานี้ ท่านบอกกับเราว่า: ไม่ว่าลูกจะพยายามเพียงใดลูกก็จะได้รับผลรางวัลตามนั้น มีความจำเป็นอะไรสำหรับพ่อที่จะรู้ทั้งหมดนั้น? ไม่ว่าใครทำอะไร เขาก็จะสัมผัสกับการลงโทษตามนั้น หากพฤติกรรมของลูกเป็นเช่นนั้น ลูกก็จะประกาศสิทธิในสถานภาพที่ต่ำมาก สถานภาพของลูกจะต่ำมาก ในโรงเรียนทางโลก หากลูกสอบไม่ผ่าน ลูกต้องเรียนซ้ำชั้นต่ออีกหนึ่งปี อย่างไรก็ตาม การศึกษานี้เป็นไปสำหรับวงจรแล้ววงจรเล่า หากลูกไม่ศึกษาเวลานี้ ลูกจะไม่ศึกษาทุกๆ วงจร ลูกควรจะประกาศสิทธิในลอตเตอรี่ของพระเจ้าอย่างเต็มที่ใช่ไหม? เพียงลูกเท่านั้นที่เข้าใจสิ่งเหล่านี้ เมื่อบาร์ตเป็นดินแดนแห่งความสุข คนอื่นจะอยู่ในดินแดนแห่งความสงบ ลูกๆ ควรจะมีความสุขอย่างมากว่าวันแห่งความสุขของลูกอยู่ที่เวลานี้ เมื่อวันของดีพมาลากำลังใกล้เข้ามา ผู้คนมีความสุขมากเพราะเหลือเวลาอีกเพียงไม่กี่วันก่อนที่พวกเขาจะสวมเสื้อผ้าไหม ลูกพูดด้วยเช่นกันว่าสวรรค์กำลังมา ถ้าเราดกแต่งตัวเราเอง เราจะได้สัมผัสกับความสุขในสวรรค์ ผู้ที่มั่งคั่งมีความสุขซึ่งในทรัพย์สินสมบัติของเขา มนุษย์อยู่ในภาวะหลับลึก แล้วทันใดนั้นพวกเขาก็จะตระหนักว่าลูกกำลังพูดความจริง พวกเขาจะเข้าใจความจริงเมื่อพวกเขามีความเป็นมิตรของสัจจะ ขณะลูกอยู่ในความเป็นมิตรของสัจจะ ลูกกลับมาจริงแท้ผ่านพ่อที่จริงแท้ พวกเขาทั้งหมดกลายเป็นคนไม่จริงแท้กับการมีมิตรที่ไม่จริงแท้ ขณะนี้ลูกได้พิมพ์ข้อแตกต่างระหว่างสิ่งที่พระเจ้าพูดและสิ่งที่มนุษย์พูดด้วยเช่นกัน ลูกสามารถใส่สิ่งนั้นลงในนิตยสารด้วยเช่นกัน ทำดีที่สุด ชัยชนะจะเป็นของลูก ผู้ที่ประกาศสิทธิในสถานภาพก่อนหน้านี้จะประกาศสิทธิในสิ่งนั้นอีกครั้งอย่างแน่นอน นี่คือนั่นที่แน่นอน ที่นั่นไม่มีความตายก่อนวัยอันควร อายุขัยของลูกนั้นยาวนาน เมื่อมีความบริสุทธิ์อายุขัยก็ยาวนาน พ่อคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ดังนั้นท่านจะทำให้ทุกคนบริสุทธิ์อย่างแน่นอน ดูเหมือนจะไม่ถูกต้องที่จะพูดสิ่งนี้เกี่ยวกับกษณะ กษณะจะมาจากไหนในยุคบรรจบพบกันที่สูงส่งนี้? ไม่มีมนุษย์คนใดที่มีรูปลักษณะเหล่านั้นเหมือนกัน 84ชาติเกิด 84 รูปลักษณะ 84 กิจกรรมทั้งหมดนั้นลูกกำหนดไว้แล้วในละคร ไม่สามารถมีความแตกต่างในสิ่งนั้น ละครนี้ถูกสร้างขึ้นมาได้อย่างมหัศจรรย์ขนาดไหน! แต่ละดวงวิญญาณคือจุดแห่งแสงที่แสนเล็กและมีบทบาทที่คงอยู่ตลอดไปถูกบันทึกไว้ภายในเขา นี่เรียกว่าความมหัศจรรย์ของธรรมชาติ เมื่อผู้คนได้ยินสิ่งนี้พวกเขาจะประหลาดใจ อย่างไรก็ตาม ก่อนอื่นให้สาธิตแก่พวกเขาว่าพวกเขาต้องจดจำพ่อ ท่านผู้เดียวคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ผู้ประทานการหลุดพ้นแก่ทุกคน ในยุคทองไม่มีการกล่าวถึงความทุกข์ มีความทุกข์มากมายในยุคเหล็ก อย่างไรก็ตาม ผู้ที่เข้าใจสิ่งเหล่านี้มันตามลำดับกันไป พ่ออธิบายทุกวัน ลูกๆ เข้าใจว่าชีพบาบามาเพื่อสอนเราแล้วท่านจะพาเรากลับบ้านพร้อมกับท่าน ผู้ที่อยู่ในบ่วงพันธะมีการจดจำระลึกถึงมากกว่าผู้ที่อาศัยอยู่ที่นั่นกับบาบา พวกเขาสามารถประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงส่ง ประเด็นเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจ บางคนหมดหวังในการจดจำระลึกถึงบาบา พ่อพูดว่า: ลูกๆ คงอยู่ในการจาริกแสวงบุญของการจดจำระลึกถึงพ่อและสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง แล้วบ่วงพันธะของลูกจะสิ้นสุดลง โหของบาปจะจบสิ้นลง อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ทำให้บุคลิกภาพและพฤติกรรมของลูกเป็นเช่นของเทพ ห้ามพูดคำพูดที่ชั่วร้ายใดๆ ดวงตาของลูกต้องไม่กลายเป็นเช่นอาชญากร
2. วิญญาณปีศาจร้ายของความโกรธสร้างความเสียหายอย่างมาก ต้องใช้สองมือในการปรบมือ ดังนั้นหากมีใครบางคนโกรธ ถอยห่างออกไปจากเขา อธิบายให้แก่เขาด้วยความรัก

พร: ขอให้ลูกเป็นตัวแห่งความสำเร็จด้วยวิธีการสละทิ้งและตาปาเซียและงานรับใช้ การสละทิ้งและตาปาเซียเป็นพื้นฐานของความสำเร็จ เพียงผู้ที่มีความตั้งใจจริงในการสละทิ้งเท่านั้นที่สามารถเป็นผู้รับใช้ที่แท้จริงได้ ด้วยการสละทิ้งลูกสามารถสร้างโชคของลูกเองและโชคของผู้อื่น การมีความมุ่งมั่นที่จะทำเช่นนั้นคือการทำตาปาเซีย ดังนั้นการสละทิ้ง,ตาปาเซียและความตั้งใจที่จะรับใช้ ความตั้งใจที่มีขีดจำกัดของลูกจะจบสิ้นลงและชุมชนจะกลับมามีพลัง เมื่อคนหนึ่งแนะนำและอีกคนหนึ่งทำตาม เมื่อไม่มี "ฉัน" หรือ "ท่าน" หรือ "ของฉัน" หรือ "ของท่าน" ลูกจะกลายเป็นตัวแห่งความสำเร็จและเป็น

อิสระจากอุปสรรคต่างๆ

คติพจน์: การไม่ทำให้ใครเป็นทุกข์แม้กระทั่งในความคิดของคุณ คือการปราศจากความก้าวร้าวรุนแรงอย่างสมบูรณ์

***** โอม ชานติ *****

สัจญาณที่ละเอียดอ่อน: เวลาในจุดไฟแห่งความรักและทำให้โยคะของคุณเป็นภูเขาไฟ

เพื่อที่จะทำให้โยคะของคุณกลายเป็นภูเขาไฟ ให้ฝึกที่จะกลายเป็นรูปของจุดในหนึ่งวินาที และจดจ่อจิตใจและสติปัญญาของคุณ ทันทีก่อนที่คุณพูดว่า "หยุด" ให้จิตใจและสติปัญญาของคุณจดจ่อและเป็นอิสระจากการตระหนักรู้ในสิ่งที่ไร้ประโยชน์ต่างๆ ใช้พลังของคุณนี้ตลอดทั้งวัน ควบคุมจิตใจและสติปัญญาของคุณด้วยเบรคที่มีพลังนี้ คุณจะจะสามารถเพ่งรวมจิตใจและสติปัญญาของคุณเมื่อใดก็ตามที่คุณต้องการภายในหนึ่งวินาที